

Hallaç Pamuğu Gibi Dağıldık

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 29 Eylül 2021

“Elinin arkasında güneş duruyordu
Aylardan kasımdı üşüyorduk
Ağacın biri bulvarda ölüyordu

Omuzlarımız çoktan çökmüştü
Kesik birer kol gibi yalnızdık
Dağlarda ateşler yanmıyordu
Deniz fenerleri sönmüştü
Birbirimizin gözlerini arıyorduk...”(Alıntı)

Hangi düş' ün kısağıdır yalnızlık?
Hangi düşüşe gebe gece ve hasret?
Korlarda saklı güneşi uyuttuk da erdik geceye
Her hasılda her fasılda bir büyüdük bir küçüldük
Ruhtu aşkın tanrısı
Aşk idi özlemin bekası
Ve çürüğe çıktı şiirler
Bakaya kalandı yalan
Bilanço özetinde ömrün
Semada saklı yıldızdık
Belki de toy bir rüzgâr
Sevdiğimiz kadar mutluyduk
Mutlu olduğumuz kadar da hasret yüklü
Haset olan hangi çapulcu gölge ise
Asla yüz vermedik ve boşladık kimi heceyi

Kararan gök
Karartansa aşk ve gök gürültüsü
Yanılan ve yanılan kimi zaman içine düştüğümüz aşk
Düşkündük aşka
Düş' tük belki de sevgilin nezdinde
Düşünceler batağına saplandık
Sınavda kalan bir hece olduk
Bazense kıtalar aşan bir rüzgâr
Saçlarımızda saklıydı renk ve mevsim

Mevsimde saklı bir çiçektik
Kimi zaman çiçekten çiçeğe konan bir arı.

Ar bildik aşkı
Bazense yalnızlığı
Ant içtik gece gündüz
Acı içtik kan kustuk
Kandığımız değildi yalan
Kanadığımız kadar cihan
Bir de rüşünü ispatlamış mazi ve onca teferruat
Bilen biri vardı
Bildiren de.
Bilirkişisiydik hecelerin
Davamızsa aşkın indinden görülmekte
Son sözü söyleyecek yargıç
Oysaki aşktı diğer adımız
Ve hallaç pamuğu gibi dağıldığımız.

Dağınık olsa ne ki zihin?
Darmaduman eden aşk yüklü sihir
Devası yarında
Duası anda saklı
Dünü b/ölen her hece içlendiğimiz
İçmeden sarhoştuk içerledikçe sevgiliye
Yine de toz kondurmadık içimde kalan son ukdeya
Çünkü aşktı bizi yaşatan
Kimi zamansa çığırından çıkaran
Saftık ve toy ve tok gözlü
Sadece aşktı açlığımızı gideren
Hayata doymak neydi ki?